Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26485
Copyright: Admont, Benediktinerstift

tantum iustus ē. Inter uitu perationes
linguiq; et obppria hominū. isto se re
medio mens iusti corroborat. ut tanto
solidius indm figatur interi. quanto
exteri abhumanis spernit sensib;. Qui
illatas sibimet cumelias tranquillo
animo pdit. dolorē cordis aperit. et
virus quod feruet in animo facile reicit.
Vulnera cū mentis apta cito exalant.
clausa nimis exulcerant. Qui dolorem
iniuriq; clauso pectore tegit. quanto
amplius in silentio linguā pmit. tan
to acriorē dolorem intrinsecus nutrit.
Vnde & uere quidā poetarū gentiliū
dixit; quoq; magis tegit. tectus ma
gis estuat ignis. Caecus enim langor
vehemens ē. ac nimius. quia tacitum
uiuit sub pectore uulni. De mendatio.

V xxx. Mendaces faciunt. ut nec uera dicen
tib; credatur. Redo enī saepe
homīne multa falsitas. & iā inuenta
te suspectū. Saepe uera pmittit. qui
falsa dicturus ē. ut cū primū adquisie
rit fidē. ad reliqua mendacia audien